

ת"פ 10552/11/21 - מדינת ישראל נגד סאלאח מהלוס, ווסים מהלוס

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 10552-11-21 מדינת ישראל נ' מהלוס

בעניין: המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל

1. סאלאח מהלוס
2. ווסים מהלוס

גזר דין בעניין נאשם 1

1. העבירה בה הורשע הנאשם

נאשם 1 (להלן: "הנאשם"), הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977. אחיו של הנאשם - נאשם 2 - הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון סגור, בביצוע עבירה של סיוע להחזקת נשק, ובהמשך לעתירתם המשותפת של שני הצדדים נגזר עליו עונש של מאסר על תנאי, זאת בין היתר על רקע העובדה שהוא סובל מנכות בשיעור של 100%.

2. על-פי כתב האישום המתוקן, ביום 26.10.21 בסמוך לשעה 17:45, נסעו שני הנאשמים ברכב השייך לנאשם, זאת על כביש 417 בכיוון עזריה. במועד האמור הוביל הנאשם ברכבו נשק דמוי רובה סער מסוג אם-16 אשר הוסב לירי ובכוחו להמית, שתי מחסניות תואמות שבחלקן מספר כדורים, חמש חבילות סגורות של כדורי אם-16 צה"ליים, וקופסא אחת פתוחה שבה היו 29 כדורי אם-16. את הנשק קיבל הנאשם מאחר סמוך להובלתו, זאת במטרה לירות באמצעותו בחתונת אחיו שעתידיה הייתה להתקיים באותו ערב. כאמור, בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של נשיאת נשק.

3. תסקיר שירות המבחן

להלן יובאו עיקרי תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם.

הנאשם יליד 5.5.1993, בן 28 בעת ביצוע העבירה, רווק, מתגורר בבית הוריו, הוא איננו עובד ומתקיים מקצבת נכות. מגיל צעיר סבל הנאשם מבעיות רפואיות קשות על רקע עודף משקל קיצוני. מבלי להיכנס לפרטים נציין, כי בצעירותו הנאשם טופל במשך מספר שנים בבית חולים ובעקבות כך הוא נעדר לחלוטין ממערכת החינוך במשך 3 שנים. במהלך עמוד 1

הטיפולים עבר הנאשם ניתוחים רבים. עקב מצבו הפיסי הנאשם סבל וסובל גם מבעיות נפשיות משמעותיות כמתואר בתסקיר. לעת הזו נמצא הנאשם תחת מעקב רפואי רציף בבתי חולים לאורך ימות השבוע, כולל פרוצדורה רפואית פולשנית לה הוא נזקק אחת לחודש. מעבר לכך הנאשם גם מטופל באופן שוטף על-ידי בני משפחתו. מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם השפיע עליו בכל מישורי חייו כאמור בתסקיר. שירות המבחן מציין גם תקופות בהם צרך הנאשם קנאביס רפואי באישור, תרופות נגד כאבים ואלכוהול. חרף זאת, כיום הנאשם לא מבטא נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

הנאשם מסר בשיחתו עם שירות המבחן, כי הוא שכר את הנשק כדי לירות באמצעותו בחתונת אחיו, זאת מתוך רצון שלו לפצות את משפחתו על העצב שהוא גרם לה במהלך השנים. הנאשם הסביר שהוא רצה להגביר את השמחה באירוע באמצעות ירי, דבר שמקובל בסביבתו התרבותית, וכי הוא לא נתן דעתו לסיכון הכרוך בכך. הנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי בדיעבד הוא מבין שנהג בטיפשות וכי מעשהו היה עלול לגרום לנזק.

שירות המבחן התרשם שמדובר בנאשם אשר על רקע קשייו הנפשיים והרפואיים הממושכים, מתמודד עם בדידות, סדר יום דל, תחושת החמצה והיעדר מימוש. שירות המבחן גם התרשם מקושי של הנאשם לקיים שיחה שוטפת וקוהרנטית, דבר המעלה את האפשרות של הנמכה קוגניטיבית מסוימת. שירות המבחן התרשם כי על רקע קשייו של הנאשם הוא עשוי לפעול לעיתים בצורה אימפולסיבית ובחוסר שיקול דעת, כאשר ברקע יש להביא בחשבון גם שימוש בסמים ובחומרים משני תודעה. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם שחרטתו של הנאשם וקבלת האחריות על מעשיו כנות, וכי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול. לנוכח התרשמות שירות המבחן לפיה לא מדובר בנאשם המתאפיין בדפוסי התנהגות עבריינית, וכי בשל מצבו הרפואי והנפשי יתקשה הנאשם לשאת בעונש של מאסר בפועל או אפילו בעונש של עבודות שירות או של"צ, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם עונשים מותנים שיהיה בהם כדי להרתיע אותו. שירות המבחן הדגיש במפורש כי לטעמו עונש מאסר בפועל יהווה גורם רגרסיבי עבור הנאשם.

4. טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה שנודעת לעבירות הנשק. ב"כ המאשימה טען כי יש להביא בחשבון לחומרה את העובדה שהנשק אותו נשא הנאשם הוא נשק ארוך והתקפי דמוי רובה סער אם-16. ב"כ המאשימה טען כי העובדה שמדובר בנשק מוסב לא אמורה לשמש שיקול לקולא כיוון שאין חולק על כך שלאחר הסבת הנשק הוא יכול היה להמית אדם. ב"כ המאשימה הסכים כי במסגרת קביעת המתחם ראוי להביא בחשבון לקולא את העובדה שנשיאת הנשק הייתה למשך זמן קצר יחסית. ב"כ המאשימה טען שמדובר במעשה מתוכנן, זאת מבלי לגרוע מכך שכוונתו של הנאשם הייתה לירות בחתונה ולא לפגוע באדם כלשהו.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ המאשימה, כי שירות בתי הסוהר ערוך להתמודד עם אסירים הסובלים ממצבים רפואיים ונפשיים מורכבים, ועל כן אין מקום להקל בעונשו של הנאשם בשל מצבו הבריאותי. לטענת ב"כ המאשימה מצבו הבריאותי של הנאשם מצדיק לכל היותר למקם את עונשו בתחתית המתחם. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לעונש המאסר המותנה שנגזר על נאשם 2 - אחיו של הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה אין להשוות בין שני הנאשמים, שכן חטאו של נאשם 2 התמצה בכך שהוא ידע על הימצאות הנשק ברכב, ועל כן הוא גם הורשע בעבירה קלה יותר של סיוע לנשיאת נשק. ב"כ המאשימה ביקש כי במסגרת גזר הדין יורה בית המשפט על חילוט רכבו

של הנאשם, מסוג מיצובישי לאנסר, אשר שימש לצורך ביצוע העבירה. בסיום הטעוניהם לעונש הדגיש ב"כ המאשימה כי אין מחלוקת על כך שתיקון 140 לחוק העונשין, אשר קבע עונשי מינימום לגבי עבירות נשק, אינו חל בעניינו של הנאשם.

5. ראיות וטענות הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטעוניהם לעונש מסמכים רפואיים אשר סומנו נע/1 ו-נע/2 וכן אישור מביטוח לאומי על כך שהנאשם מוכר כנכה בשיעור של 69% לצמיתות משנת 2012 (נע/3).

ב"כ הנאשם טען כי השילוב של מצבו הרפואי והקשה של הנאשם יחד עם העובדה שהוא לא התכוון לפגוע באיש באמצעות הנשק, ועם העובדה שעל נאשם 2 נגזר עונש קל, מצדיק לגזור גם על הנאשם עונש קל יחסית, כפי שהמליץ שירות המבחן. לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם כי למרות שמדובר בנשק מוסב דמוי אם-16, אין ראייה שמדובר בנשק שניתן היה לבצע באמצעותו ירי אוטומטי. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נשא את כלי הנשק לפרק זמן קצר, דבר המפחית את הסיכון שהיה כרוך בנשיאת הנשק. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, את הקשיים שהם מנת חלקה של משפחת הנאשם, אשר ארבעה מבניה סובלים מנכויות קשות. ב"כ הנאשם טען כי לעת בחינת הענישה הנוהגת בפסיקה יש להביא בחשבון את גזרי הדין שניתנו לפני תיקון 140 שאיננו חל בעניינו. ב"כ הנאשם הדגיש שעונש של מאסר בפועל יגרום לנאשם נזק העולה משמעותית על הנזק הרגיל שנגרם לאדם נעדר בעיות רפואיות אשר נשלח לרצות מאסר.

בנוגע לבקשת החילוט ציין ב"כ הנאשם, כי הרכב משמש לנאשם כרגליים, ועל כן בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפנינו אין מקום להורות על חילוט הרכב.

6. בסיום טעוניהם של ב"כ הנאשם השמיע הנאשם עצמו דברים קצרים. הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שעשה. לדברי הנאשם הבן אדם לפעמים עושה טעויות, וכלשונו: **"עשיתי טעות ואני מצטער עליה"**.

דין והכרעה

7. ההתלבטות שמעורר מקרהו של הנאשם ברורה - מצד אחד, הנאשם ביצע עבירת נשק שברגיל ובנסיבות העניין בפרט מצדיקה, גם לפני חקיקת תיקון 140 לחוק העונשין, הטלת עונש הכולל מרכיב של מאסר משמעותי לריצוי בפועל. ומצד שני, עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, שגורלו האישי והמשפחתי לא שפר עליו, אשר סובל מבעיות רפואיות, פיסיות ונפשיות משמעותיות ביותר, אם כי לפי דברי שב"ס הוא כשיר לריצוי עונש מאסר במסגרת יחידת מר"ש. להלן נדון בקביעת מתחם העונש ההולם, לאחר מכן נדון בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולבסוף נקבע את עונשו המתאים של הנאשם על רקע ההתלבטות האמורה.

8. הנאשם ביצע עבירת נשק, ובכך הוא פגע בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו. מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית, זאת על רקע העובדה שמדובר בנשיאת נשק לפרק זמן קצר יחסית.

9. על חומרתן של עבירות הנשק דובר בפסיקה רבות, הן לפני תיקון 140 לחוק העונשין הן לאחריו (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.19); ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22) להלן - "עניין פלוני"). בעניין פלוני נקבע בפסקאות 15-16 לפסק הדין, כי:

"הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת (בעבירות נשק - א.ר.) ... צריכה לחול ללא סייגים על כל נאשם בגיר באשר הוא, שכן "בטיפולנו בעבירות [נשק] מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עבריני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה", ועל כן "ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה וביה את בקשת העבריין לשיקום [...] גם כאשר מדובר בעבריין צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן".....

16. כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)..... הווה אומר: באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. תקוותי היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיוניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקוטה בידינו ביחס לעבירות נשק תיושם כהלכתה ובמלוא עוצמתה".

דברים אלו נכתבו בעניין פלוני לאחר חקיקתו של תיקון 140, ברם בית המשפט הדגיש כי תיקון 140 בעצם הביא לידי ביטוי את ה"מדיניות (ה)בלתי-מתפשרת" של בית המשפט העליון בפסיקה שקדמה לתיקון (עניין פלוני בפסקה 13 לפסק הדין). ואכן, המאשימה הפנתה בטיעוניה לפסקי דין במסגרתם נגזרו עונשי מאסר משמעותיים על מי שהורשעו בביצוע עבירות נשק. כך, בע"פ 5522/20 חליחל נ' מדינת ישראל (24.2.21), שניתן לפני תיקון 140 לחוק, נגזר עונש של 36 חודשי מאסר בפועל על המערער שהורשע בביצוע עבירה של נשיאת נשק; ובע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.22), נגזר על אחד המערערים שהורשע בעבירות של סחר בנשק ונשיאת נשק עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לעומת זאת לפסק הדין בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14), במסגרתו נגזר עונש של 6 חודשי עבודות שירות על המשיב שהורשע בעבירות של רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק ועוד. עם זאת יצוין, כי באותו מקרה חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם על רקע נימוקי שיקום. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם למספר גזרי דין שניתנו בבתי המשפט המחוזיים בגדרם הוטלו עונשים של 5 חודשי עבודות שירות עד 13 חודשי מאסר בפועל על מי שהורשעו בעבירות של החזקת נשק או נשיאת נשק (ת"פ (מחוזי חיפה) 45597-05-15 מדינת ישראל נ' עבדאללה (1.9.16) - רכישת נשק, 5 חודשי עבודות שירות; ת"פ (מחוזי ים) 51523-10-17 מדינת ישראל נ' בזלמית (2.5.18) - רכישת נשק והובלת נשק, 9 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ים) 35512-06-17 מדינת ישראל נ' בכיראת (7.3.19) - 2 עבירות של החזקת נשק, 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ים) מדינת ישראל נ' דיסי (2.12.18) - 2 עבירות של רכישה והחזקת נשק, 13 חודשי מאסר בפועל).

10. כפי שיוסבר להלן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה הקונקרטי שלפניי מצדיקות לטעמי להעמיד את

הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם על רף מעט נמוך יחסית למקובל.

מעשהו של הנאשם היה מעשה מתוכנן. הנאשם החליט שברצונו לירות בנשק ולשם כך הוא טרח ושכר מבעוד מועד נשק ארוך, ואף הצטייד בכמות תחמושת רבה. היוזמה לביצוע העבירה הייתה של הנאשם בלבד, והוא זה שנושא באחריות המלאה והבלעדית לביצועה. הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק גוף חמור ואף קטלני חלילה. אכן, הנאשם לא התכוון לעשות שימוש בנשק כדי לפגוע באדם, ברם נשיאת נשק טומנת בחובה מעצם טיבה סכנה לירי גם אם לא מכוון, על אחת כמה וכמה כאשר בכוונת הנאשם לירות באמצעות הנשק באזור שבו נמצאים בני אדם רבים. הלכה למעשה במקרה של הנאשם שלפניי לא נגרם נזק כלשהו כתוצאה מביצוע העבירה, ועובדה זו טובא בחשבון לקולא לעת קביעת מתחם העונש ההולם. כאמור, הנאשם נשא את הנשק כדי לירות באמצעותו בחתונה. סיבה זו איננה יכולה בשום אופן להצדיק נשיאת נשק, והיא איננה יכולה להוות שיקול לקולא בעניינו של הנאשם, אלא לכל היותר היא יכולה להוות שיקול שלא להחמיר עם הנאשם כפי שראוי היה לעשות אילו הוא היה נושא את הנשק במטרה לאיים על אדם או לפגוע באמצעותו באדם. עם זאת, במסגרת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה יש לתת משקל להערכת שירות המבחן לפיה לקשייו הניכרים של הנאשם בצירוף העדות שקיימת להנמכה קוגניטיבית אפשרית, תרמו את תרומתם להחלטת הנאשם לבצע את העבירה, זאת כחריג לאורח חייו הנורמטיבי עד לאירוע.

כמו כן, לעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון גם את העונש הקל - מאסר מותנה - שנגזר על הנאשם 2, בהסכמת שני הצדדים, בגין הרשעתו בעבירה של סיוע לנשיאת נשק. אכן, נאשם 2 - אחיו של הנאשם - הורשע בעבירה קלה יותר מהעבירה בה הורשע הנאשם, ונכותו קשה יותר בדרגה של 100%, אולם עקרון אחידות הענישה מחייב שתהיה התאמה מסוימת בין עונשו הקל של נאשם 2 לעונשו של הנאשם שלפניי.

לנוכח כל האמור אני קובע כי בנסיבותיו של המקרה שלפניי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם על 24 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

11. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. הודאתו של הנאשם לוותה בחרטה מלאה וכנה.

כן יש להביא בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי עד לביצוע העבירה הנוכחית הוא ניהל חיים נורמטיביים. בהקשר זה נזכיר את הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם נעדר דפוסי התנהגות עברייניים.

הנאשם היה עצור ממש למשך 6 ימים לראשונה בחייו, ולאחר מכן הוא היה נתון במעצר בית מלא במשך כארבעה חודשים, ובמעצר בית עם אפשרות יציאה למספר שעות התאווררות בכל יום למשך כ-15 חודשים נוספים, שלאחריהם הומר מעצר הבית במעצר בית לילי, ואחר כך הוא בוטל לחלוטין.

משקל מיוחד יש לתת לנכותו המשמעותית של הנאשם ולמצבו הפיסי והנפשי. הנאשם מוכר כנכה בשיעור של 69% לצמיתות מאז שנת 2012 (נע/3). כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (נע/1 - נע/2), הנאשם סובל משלל בעיות רפואיות משמעותיות מאוד. מבלי להיכנס לפרטים שיש בהם כדי לפגוע יתר על המתחייב בפרטיותו של הנאשם, נפנה לאשר נאמר לגביו במסמך רפואי 2.8.22 שנערך בבית חולים שערי צדק: **"רקע רפואי מורכב מאוד....כולל אישפוזים...כמו כן רקע כירורגי עשיר....מוזן כרונית על ידי PEG. בילדותו ניתוחים אורטופדיים מרובים מאוד בגפיים תחתונות"** (צורף להודעת הנאשם מיום 18.9.22). אין ספק שלנוכח מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם,

משמעותו של עונש מאסר לגביו תהיה קשה בהרבה בהשוואה לעונש מאסר שנגזר על אדם בריא.

לנוכח כל האמור לעיל, ראוי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

12. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות העניין, במיוחד מצבו הרפואי של הנאשם, ראוי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית מטעמי שיקום בהתאם להוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אשר קובע כך:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

עם זאת, במקרים חריגים ונדירים רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק רחבים וכלליים יותר (ע"פ 5703/22 **בן ציון נ' מדינת ישראל** (9.11.22); ע"פ 4669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** (29.12.15); ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.5.15)). במקרה דנא לא הונחה תשתית מספקת שתצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם עד כדי אימוץ המלצת שירות המבחן, אך הוצגה תשתית שמצדיקה חריגה מסוימת מהמתחם. לא הוצגה על ידי הנאשם חוות דעת רפואית המסכמת את מצבו הרפואי של הנאשם וקובעת עמדה ברורה ומנומקת לגבי השפעתו הצפויה של עונש מאסר על מצבו הפיסי והנפשי של הנאשם. ברם, כן הוצגו מסמכים רפואיים שאין לפקפק באמור בהם, המלמדים על מצבו הרפואי הלא פשוט של הנאשם (נע/1, נע/2). לכך יש להוסיף כי בתסקיר שירות המבחן נכתב שהטלת עונש מאסר על הנאשם תהווה גורם רגרסיבי בנוגע אליו. המאשימה אכן הודיעה כי שירות בתי הסוהר הבהיר שהוא ערוך לקלוט את הנאשם ולטפל בו ככל שיידרש במסגרת יחידת מר"ש של שירות בתי הסוהר, ואכן ככלל מצב רפואי או נפשי מורכב איננו יכול להקנות חסינות מפני עונש מאסר, בהינתן שיש להעמיד את שירות בתי הסוהר בחזקתו לפיה הוא מסוגל לטפל כראוי באסירים הסובלים ממצב רפואי מורכב (רע"פ 2914/21 **כחלון נ' מדינת ישראל** (14.6.21); ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** (24.5.22)). ואולם, אין באמור כדי לגרוע מההתרשמות העולה מהמסמכים הרפואיים שהוצגו לפיה בשל מצבו הבריאותי של הנאשם, פיסית ונפשית, ראוי לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם.

13. אשר לבקשת החילוט.

חילוט רכבו של הנאשם התבקש מכוח הוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לאחר שהוא נתפס בידי משטרת ישראל מכוח סעיף 32 לפקודה על רקע העובדה שהוא שימש את הנאשם לביצוע העבירה. חילוט חפץ אשר שימש לביצוע העבירה תלוי בין היתר בעוצמת הזיקה שבין החפץ לבין העבירה שבוצעה, בחומרת העבירה, ובאיזון הראוי בין החילוט לבין שאר מרכיבי הענישה (י. קדמי **סדר הדין בפלילים** (2008) עמ' 736; ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (22.9.94); ע"פ 6234/03 **מדינת ישראל נ' זיתאוי** (9.3.05)). במקרה דנא, זיקת הרכב לעבירה שבוצעה - נשיאת הנשק הארוך בתוך הרכב - מספיקה כדי שניתן יהיה להורות על חילוט, ברם עוצמתה של הזיקה בינונית. בנסיבות העניין חומרתה של העבירה שבוצעה תוך שימוש ברכב

בינונית אף היא. לכך יש להוסיף את מצבו הרפואי של הנאשם אשר הרכב נדרש לו לצורך ניידות, ואת עונש המאסר המשמעותי שצפוי לרצות הנאשם. העולה מהמקובץ הוא, שלאור שיקולים אלו אין מקום להורות על חילוט הרכב.

14. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת נשק.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 3.12.23 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות. אם יוגש במועד הקבוע לכך בדין ערעור על גזר הדין אזי יידחה ביצוע העונש עד לתום הליכי הערעור.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בנוכחות הצדדים.